

gærne samtidig Øjnene, som om han i sit stille Sind tilføjede et: „I Jesu Navn“.

Ved hans venstre Side sad Værten, Sogneraadsformand Jensen, og stred fortvivlet med Søvn. Han var en stor, tyk Bonde, med et højtblussende Ansigt, hvorfra en blød, blaarød Næse hang ned imod Munden som en Kalkunsnabel. Han var Egnens „rige Mand“, og hele hans Holdning og Klædedragt røbede ogsaa, at han regnede sig for noget mere end en almindelig Bondemand. Af sine medspillende tituleredes han ogsaa sædvanligvis „Proprietær Jensen“ eller Hr. Jensen — uden Fornavn. Til Gengæld gav han dem Lov til at plukke ham efter Evne og opslog endog regelmæssig en Slags hoverende Latter, hver Gang han maatte tage et nyt Kronestykke op af sin Bukselomme. Selve Spillet interesserede ham ikke synderligt; men han følte sig smigret ved de andres griske Bejlen til hans Pengestykker og slængte Kronestykkerne hen til dem med en Mine, som om han fodrede en Flok Grise.

Lige over for ham sad Dyrslæge Aggerbølle — en kraftig, bredskuldret Mand, med et stort, rødbrunt Haar og Skæg, der hist og her var isprængt med smaa Totter af graat. Han sad med Haanden under Hovedet, hensunken i en mørk, sløv Grublen.